

Fogadd be Krisztust!

Ismerd meg Krisztust, és mutasd be a világnak!

Valahányszor egy erőteljes személynégy feltűnik a történelem színpadán, a rála alkotott vélemények igen eltérnek. Aki egyesek szerint felszabadító, az másoknak terrorista. Ugyanez volt a helyzet Jézus esetében is. Voltak, akiknek ő volt a remény megtévesztője, az igaz barát. Mások viszont úgy tekintettek rá, mint egy csalásra, aki rossz hatással volt az emberekre, és akit ezért megfigyelés és ellenőrzés alatt kell tartani.

Jézus tudatában

volt a rála alkotott véleményeknek, ezért egyik nap beszégetést kezdteményeztet a tanítványaival ez a gyben. Kéldetése végéhez kzeledve Jézus számára kért, hogy kicsit egyedül lehessen velük. Az a kérdés foglalkoztatta, hogy vajon mi fog történni a tanítványokkal, ha ő már nem lesz velük. Vajon képesek lesznek folytatni azt, amit ő elkezdett? És megértették-e egyáltalán azt, hogy ki is ő voltaképpen, és mi kéldetésének a célja?

A

Galileai-tengertől északra vitte őket, egy Cézária Filippi nevű csendes helyre. Ez egy olyan őt volt, amely nemcsak számukra, de minden hávő számára a remény őtjévé vált.

Jézus a

következőket mondta nekik: „Engemet, embernek fiát, kinek mondanak az emberek? Ők pedig mondanak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illyásznak; némelyek pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül” (Mt 16:13-14).

Bár az emberek

Jézus csodáinak szívesen laktak já vagy gyűgyultak meg, mégsem úgy tekintettek rá, mint egy páratlan, a maga nemében egyedülálló személyre, a Messiásra. Ehelyett a mált egy-egy kiemelkedő alakjával azonosították. Még sincs egyetlen olyan emberi kategória vagy személyisége sem, amelynek alapján helyesen határozhatnánk meg az ő személyét. Nem azért őrtékéljük Jézust, mert a történelemnek voltak kiemelkedő személyiségei, nők és férfiak, hanem azért őrtékéljük a történelem kiemelkedő személyiségeit, mert láttuk Jézust.

Miért

gondolták az emberek, hogy Jézus volt Keresztelő János? Tudjuk, hogy Keresztelő János kemény szónoki stílusához hiteles letmód társult, s ez igen nagy hatással volt kortársaira. Az emberek szívesen hallgattak, hogy meghallgathassák őt. Nemcsak azokra az időkre, hanem napjainkra is őrvényes, hogy ha becsúletes, őszinte és bátor vagy, és ez az letmódodban is meglátszik, akkor az emberek

Ácszre fognak venni, Ács meg fogják hallgatni azt, amit mondani szeretnél nekik.

Sok hasonlósáig

volt Jézus Ács János kázálta, de a kálálások még nagyobbak voltak. Jézus olyan dolgokat tett, amelyekre János soha nem lett volna képes. János prédikálhatott Ács előkészítette az embereket a mennyek országára, de nem tudta őket oda bevinni. Jézus volt az az ajtó, amelyen keresztül az emberek beléphettek oda.

Mások azt

mondták, hogy Jézus volt Isten. Ez elg nagy elismerésnek számított, hiszen Isten meggerte, hogy elkéldi Istent, aki a Messiás előhárítke lesz (Mal 4:5). Jézus Ács Istent is voltak párhuzamok: mindketten az ima nagy emberei voltak, mindketten csodáival gygyáztak, Ács megalkuvást nem tűrő módon kázáltak a hamis vallás társadalmára ellen. A kázálókat lávó kálások azonban még inkább szembetűnők voltak. Istent ingadozott, még Jézus határozott Ács kávetkezetes maradt. Istent Ásszeterte a vereség érzete, Jézus azonban kiállta a próbát. Azért jött, hogy teljesse káldetést, Ács semmi nem állhatta útját, amg azt véghez nem vitte.

Nemelyek azt

mondták, hogy Jézus volt Jeremiás. Az "szárvetség szereplői kázáló Jeremiás az, aki a leginkább hasonlít Jézusra a szenvedésben való kitartás terén. Áczenetben az tőlet Ács a reménység egyaránt szerepelt. Ő volt az, akinek a szeme kánnnyes lett nápe állapota láttán, Ács sok mindenben hasonlított a fájaldalmak Főrfihoz. Nemes jelleme ellenére Jeremiás mégsem volt tőbb, mint prófétá. Megdorgálhatta a nápet bűntől, de nem fizethette meg az árat bűneikért. Jézus azonban megtette.

Azáltal, hogy

Jézus azonostották a mit egy kiemelkedő alakjával, valami fontos dolgot kázáltak rá, mégpedig azt, hogy a Messiás már majdnem elérkezett. Ez azonban nem volt elg. Olykor nagyon kázel járunk az igazsághoz, Ács mégsem találjuk. Megtáthetjük áletünk nemes Ács já dolgokkal, Ács részt vehetünk hasznos tevékenységekben. Mégis, ha Jézus nem része áletünknek, akkor azokhoz vőlünk hasonláv, akik azt mondták rá, hogy "Éző Keresztelő János, Istent vagy Jeremiás".

Egy kárd

számát csak: "ÉTi pedig kinek mondotok engem?" (Mt 16:15). Jézus kávetői kázáló sokan elhagyták Őt, amikor egyértelműen vält számukra, hogy Jézusnak nem állt szándékában Dávid trónját elfoglalni. Egy vezetőt a karizmája vagy a személyisége miatt kávetni nem biztonságos dolog. Nekünk egyedül az Urat kell hűgesen Ács tiszta szávvel kávetnünk, aki a mi Vezetőnk. Az Árt Ács az egyházat vágzett szolgálhatunk során ne engedjük, hogy más dolgok elvonják a figyelmünket. Ne tátsd az időt azzal, hogy a politikai szelek erősségt tirtad! Amikor este lefekszel aludni, táry nyugovóra azzal a tudattal, hogy báj nem vagy tákálates, de a száved tiszta.

Cézár

Filippiben Jézus odafordul a kis csoporthoz, és azt kérdezi: "Miközben a tanítványok rájuk tekintenek?" A legfontosabb dolgok mindig szembe fordítva vannak. Kicsoda Jézus szívedre? Ő az a példátlan szembe fordított, akit fenntartás nélkül kell látni.

Péterből Ágy

Ágy felcsodálatos vallomása: "Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia" (Mt 16:16). Jézussal való találkozás a keresztes élet. Ez az az alap, amelyet el kell vinnünk: egyedül Krisztus. Ez az alap, amelyen a mi egyházunk, a Hetednapos Adventista Egyház áll. A tanítványok csak akkor látják a remény útját, ha Jézus velük van. Csak a Szentlélek nyithatja meg a szemünket.

Krisztus

Egyedülálló volt, el kell ismernünk, meg kell ragadnunk és meg kell vallanunk. Vezetőkként nekünk kell megkezdeni a sort. Isten egyedülálló hitelvekkel és tanításokkal ajándékozott meg minket. Elszomorít, hogy gyakran vonakodunk hitünk egyedül voltát megadni a prófétákban, tanításban vagy írásban. Népünk közelebb. Megragadott-e bennünket ez, a mi egyedülállóan példátlan voltunk? Vagy bizonytalanok vagyunk? Ha volt valaha olyan idő, amikor az emberek valamilyen valamilyen jobbra - reményre, bizonyosságra és arra a hangra, amely azt mondja: "Minden amit tesztek!" -, akkor az ma van. Krisztus második eljövetele valószínűleg hirtelen, egy olyan példátlanul káprázatos esemény, amelyben hinnünk kell, és prófétáinknak kell rájuk. A hetednapos adventistáknak káprázatos megbeszélésük van ennek hirdetésére.

Miközben azon

elgondoltam, hogy mi történt a Cézár Filippi felé vezető úton a tanítványokkal jutottam: először is, egyedül egy Ágy van, és minden, ami vele kapcsolatos, káprázatos és egyedül. Ő az, aki szembe fordított szívedre és az egyházra és a megfoghatóra a tennivalókat. Másodsorban, a Szentlélek és az ő munkájának káprázatos hit az, ami erőssé tesz ahhoz, hogy felismerjem és elismerjem az egyedülállót. Valószínűleg pedig egyedül az számomra, hogy felismerjük, elfogadjuk, megragadjuk és engedelmessé válnunk Jézus Krisztus hatalmának. Ő Ágy szíve mindnyájunkhoz: "Ez vagyok én! Menj, és mondd el a világnak!"

Ebben rejlik a mi egyházunk káprázatos se.

Á

Jan Paulsen